

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะภาษาจีนของผู้เรียนที่เรียนรายวิชา
ระบบเสียงภาษาจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

A Study of the Achievement of Chinese Language Majors at Phetchaburi Rajabhat
University Utilizing Davies' Practical Skills Teaching Methodology
for the Course on the Chinese Sound System

Cai Shenglan¹ Yang Zongxiong² Zhu Lijing² กมลทิพย์ รักเกียรติยศ³ และกรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง³
Cai Shenglan¹, Yang Zongxiong², Zhu Lijing², Kamontip Rakkiattiyod³ and Kornkamon Thanarotrungreang³

¹มหาวิทยาลัยฉงชิ่ง เมืองฉงชิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

²มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

³คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

¹Chongqing Jiaotong University, Chongqing, the People's Republic of China

²Yunnan Minzu University, Yunnan, the People's Republic of China

³Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: fon.kg@hotmail.com

Received: 13 February 2023, Revised: 11 April 2023, Accepted: 27 November 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายการวิจัย 1) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาระบบเสียงภาษาจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทักษะภาษาจีนของผู้เรียนที่เรียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนก่อนและหลังโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผ่านรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 37 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพื้นฐาน สถิติทดสอบที ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากผลวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่า E1/E2 ดัชนีประสิทธิผล (EI) ค่าร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนวิชาระบบเสียงภาษาจีน และความคิดเห็นหรือความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผล E1/E2 เท่ากับ 74.78/86.12 มีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6705 นักศึกษามีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าของการเรียนรู้สูงขึ้น

2. จากการเปรียบเทียบคะแนนการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางหลังจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ซึ่งภาพรวมคะแนนวิชาระบบเสียงภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์พัฒนา คิดเป็นร้อยละ 24.7 และสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ภาพรวมคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการรวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นหรือความพึงพอใจของนักศึกษาด้านบรรยากาศ ด้านเนื้อหา/กิจกรรมการเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจทุกด้านอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78)

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ ระบบเสียงภาษาจีน ทักษะปฏิบัติของเดวิส มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Abstract

The study's goals are to (1) create and evaluate the quality of a learning management plan that uses Davies' practical skills teaching model in the Chinese sound system course; (2) compare the Chinese language skills of students in the Chinese sound system course before and after using Davies' practical skills teaching model; and (3) find out how satisfied Chinese language students at Phetchaburi Rajabhat University are with the way Davies' practical skills are taught and learned in the Chinese sound system course. Students enrolled in the Chinese sound system course comprise the target audience for this investigation. By purposive selection, 37 individuals attended Phetchaburi Rajabhat University. We employed basic statistics in our quantitative data analysis. We used content analysis to perform test statistics for qualitative data analysis. In this study, we used the following tools: 1) a learning plan for Mandarin phonetic consonant pronunciation, based on Davies' practical skills teaching model; 2) an achievement test to assess the initial development of consonant pronunciation skills in the Mandarin phonetic alphabet; and 3) a satisfaction assessment form to gauge the learning process.

The research showed that

1. Using the E1/E2 values to look at the effectiveness index of the learning management plan led to an effectiveness index (EI) and a percentage increase in the Chinese phonology subject score. The students were also happy with Davies' practical skills learning management. An efficiency index value of E1/E2 equal to 74.78/86.12, resulting in an efficiency of 0.6705, reflected the quality of the learning plans. The percentage of students who progressed in their learning outcomes was higher.
2. We compared the pronunciation scores of Mandarin consonants at the beginning of the phonetic alphabet. The organization of Davies' practical skills learning program improved the pronunciation of Mandarin consonants. The aggregate scores in the Chinese sound system course were higher than the development criteria after studying, as compared to before learning. At the 0.05 level, it is 24.7 percent, which is considerably higher than the value before the study.
3. The overall satisfaction score with Davies' practical skills teaching process in terms of instruction and learning was high. The collection of information from student opinions, the satisfaction milieu, the content/learning activities, and the benefits received all demonstrated a high level of overall satisfaction (mean 4.07, standard deviation 0.78).

Keywords : Achievement; Chinese Sound System; Davies' Practical Skills; Phetchaburi Rajabhat University

บทนำ

ระบบเสียงในภาษาจีนหรือที่เราเรียกว่า สัทอักษรพินอิน เป็นระบบในการถอดเสียงภาษาจีนมาตรฐานด้วยตัวอักษรละติน ซึ่งพินอินเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2501 และเริ่มใช้กันในปี พ.ศ. 2522 โดยรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีนใช้แทนที่ระบบการถอดเสียงแบบเก่า เช่น ระบบเวดและไจลส์ และระบบจูอิน[1] สัทอักษรภาษาจีนหรือพินอิน เป็นการทับศัพท์ด้วยอักษรโรมัน (Romanization) มิใช่การถอดเสียงแบบภาษาอังกฤษ (Anglicization) โดยอิงกับตัวสัทอักษรสากล หรือ IPA (The International Phonetic Alphabet) โดยพินอินมุ่งที่จะใช้อักษรโรมัน เพื่อแทนเสียงใดเสียงหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อความสะดวกในการเขียน มิได้ยืมเสียงจากระบบของอักษรโรมันมาใช้ การใช้ระบบนี้นอกจากทำให้ชาวต่างชาติเขียนอ่านภาษาจีนได้สะดวกแล้ว ยังสามารถใช้กับคอมพิวเตอร์ได้สะดวกอย่างยิ่งด้วย สัทอักษรในภาษาจีนกลางประกอบไปด้วย สัทอักษรเสียงพยัญชนะ จำนวน 24 เสียง สัทอักษรเสียงสระที่มีพยัญชนะสะกด 37 เสียง และเครื่องหมายวรรณยุกต์ 4 เสียง [2]

หน่วยเสียงในระบบภาษาจีนกลางมีความคล้ายกับภาษาไทย นั่นคือ พยางค์ และใน 1 พยางค์สามารถประกอบขึ้นจากหน่วยเสียง 3 ส่วน ได้แก่ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ [3] โดยทั่วไปแล้วตัวอักษรจีนหนึ่งตัวจะอ่านออกเสียงหนึ่งพยางค์ ทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาจีน ถ้าหากผู้เรียนออกเสียงพยัญชนะไม่ถูกต้อง สามารถส่งผลกระทบต่อการศึกษาภาษาจีนที่ไม่มาตรฐาน จากการเรียนการสอนพยัญชนะสัทอักษรภาษาจีนกลางที่ผ่านมา ผู้เรียนมักเกิดปัญหาการออกเสียงผิด สาเหตุหลักคือ การออกเสียงไม่ถูกต้องตามฐานกรณ์ รูปปากผิดเพี้ยนไปจากเดิม ทำให้เสียงพยัญชนะที่เปล่งออกมาไม่ถูกต้อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น [4] คือ ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ได้อย่างต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และสามารถฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ชำนาญและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นการเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้กับเรื่องอื่น ๆ ที่อาจพบในสถานการณ์ใหม่ ๆ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้การสอนทักษะเดวิส มาใช้พัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะเดวิสมาช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจ โดยการวัดและประเมินในการจัดการผลการเรียนรู้ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนออกเสียงพยัญชนะต้นภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาระบบเสียงภาษาจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทักษะภาษาจีนของผู้เรียนที่เรียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส ผ่านรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (Semi - Experimental) ที่ใช้แบบแผนการวิจัยที่วัดผลก่อนและหลังการทดลอง 1 กลุ่ม (One Group Pretest – Posttest Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

จากนั้นนำเกณฑ์การประเมินมาพิจารณาระดับความถี่ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การหาคุณภาพเครื่องมือ

นำแผนการจัดการเรียนรู้ฯ แบบทดสอบและแบบประเมินความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความชัดเจนของคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับผลการเรียนรู้ (IOC) โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องตามผลการเรียนรู้
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องตามผลการเรียนรู้
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องตามผลการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีการวางแผนขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 37 คน
- 2) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีน
- 3) ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส
- 4) ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน และให้ผู้เรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น
- 5) นำผลคะแนนจากการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนและแบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่ได้มาวิเคราะห์

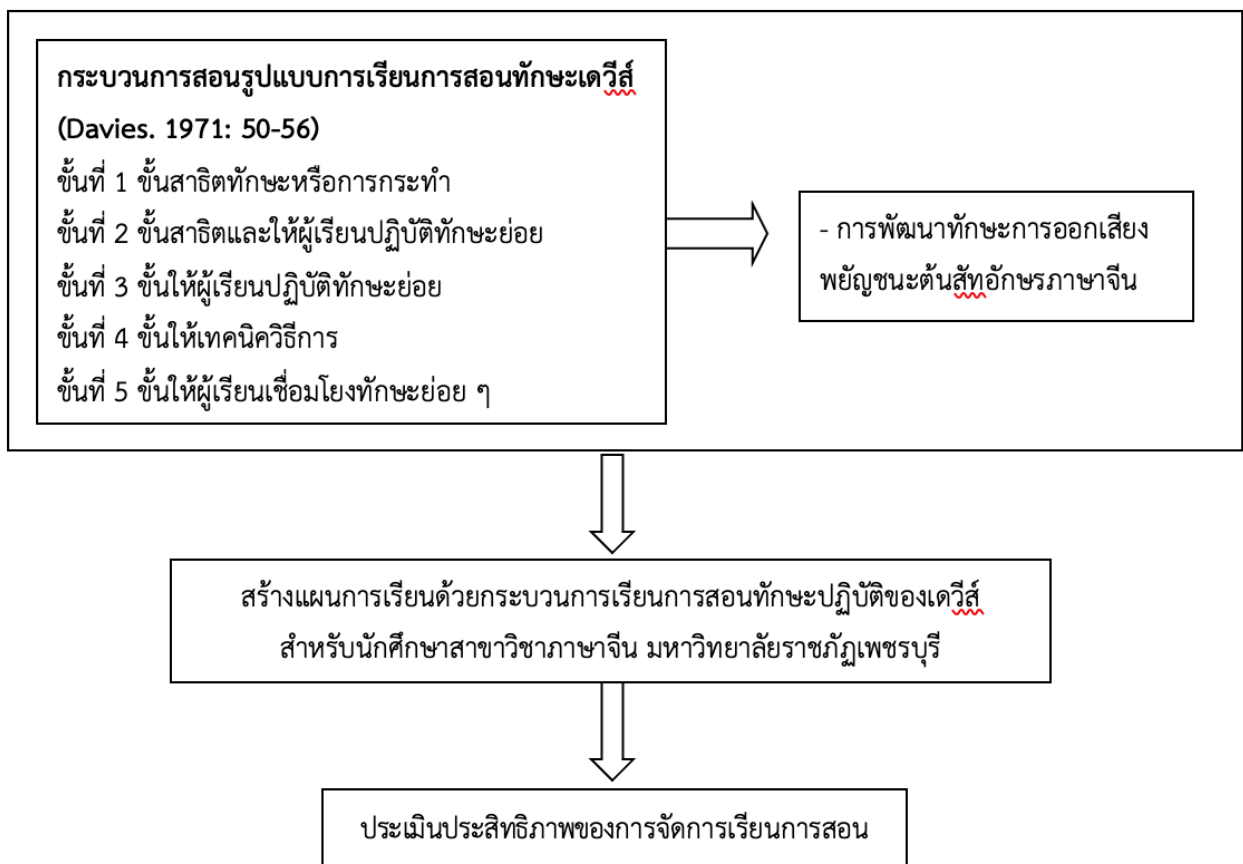
การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปเป็นความเรียงจากแบบสอบถาม

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้การทดสอบที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)
- 2) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน หลังการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบรายข้อและแปลความหมายของข้อมูลโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเป้าหมายการวิจัย

การนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มเป้าหมายการวิจัย ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ (1) ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มเป้าหมายการวิจัย และ (2) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายการวิจัย

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างการวิจัย		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	1	2.71
	หญิง	36	97.29
	รวม	37	100.0
พฤติกรรมกรเข้าเรียน (ทั้งภาคเรียน)	มาเรียนทุกครั้ง	29	78.37
	ขาดเรียนไม่เกิน 2 ครั้ง	4	10.81
	ขาดเรียน 3-5 ครั้ง	3	8.10
	ขาดเรียนตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป	1	2.72
	รวม	37	100

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ มีการมาเรียนวิชาภาษาจีนทุกครั้ง (ร้อยละ 78.37) ขาดเรียนไม่เกิน 2 ครั้ง (ร้อยละ 10.81) และขาดเรียน 3-5 ครั้ง (ร้อยละ 8.10) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

การนำเสนอผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ประกอบด้วย (1) ผลวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่า E1/E2 และดัชนีประสิทธิผล (EI) (2) ร้อยละความก้าวหน้าของคะแนนวิชาการแบบเสียงภาษาจีน (3) ความคิดเห็นหรือความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

1. ผลวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่า E1/E2 และดัชนีประสิทธิผล (EI)

ตารางที่ 2 ผลสรุปดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่า E1/E2

คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (คะแนนรวม 60 คะแนน)	คะแนนเฉลี่ยผลลัพธ์การเรียนรู้ (ความรู้และทักษะหลังเรียน) (คะแนนรวม 130 คะแนน)	ประสิทธิภาพของนวัตกรรม (E ₁ / E ₂)
42.05	121.04	74.78/86.12
ดัชนีประสิทธิผล (EI) = 0.4122		0.6705

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ภาพรวมของประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ดัชนีประสิทธิภาพ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70/70) และมีค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) เท่ากับ 0.4122

ทั้งนี้สามารถสรุปว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ

2. ผลเปรียบเทียบคะแนนการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 3 ผลเปรียบเทียบคะแนนการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้จัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (mean)	S.D.	t-test	df	p-value
ก่อนเรียน	37	20	10.12	2.73	13.80	19	0.00
หลังเรียน	37	20	15.06	2.91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < .05$)

จากตารางที่ 3 แสดงว่า การออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางหลังจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ที่แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการเรียนรู้หลังเรียนเพิ่มขึ้นมาร้อยละ 24.7

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

ผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยการรวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นหรือความพึงพอใจของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์จากแบบประเมินความพึงพอใจ เป็นดังนี้

ตาราง 4 ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสของกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

รายการประเมิน	Mean	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศ	4.20	0.75	มาก
ด้านเนื้อหา/กิจกรรมการเรียนรู้	3.89	0.70	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.14	0.89	มาก
รวม	4.07	0.78	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสของกลุ่มตัวอย่างการวิจัยมีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78) สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านบรรยากาศมีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75) รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89) และด้านเนื้อหา/กิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีนั้น เมื่อผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. มีค่าดัชนีประสิทธิภาพ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70/70) เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ E1/E2 สูงกว่าเกณฑ์เกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70/70) และมีค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) เท่ากับ 0.4122 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งโรจน์ ต้นประดิษฐ์และคณะ [5] แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสุนทรพจน์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. แบบทดสอบทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง หลังการจัดเรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้เรียนมีความก้าวหน้าของแรงจูงใจในการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางเพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางและแรงจูงใจในการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของลลิตา ทองรัตน์ [6] วรางคนา เวชพูล [7] ศิริณภา โพธิ์ทอง [8] พบว่า การพัฒนาทักษะโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies) มีความเหมาะสมส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสอยู่ในระดับมากมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรืองและคณะ [9] ได้กล่าวว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการบรรยายการจัดกิจกรรมหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการเรียนรู่มากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่า ผู้เรียนเห็นว่ากิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วนั้น ผู้สอนสามารถชี้แนะถึงเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางได้ดีขึ้น เมื่อมีการฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง สามารถออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวิสอาจจะต้องใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม อาจารย์ควรกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนให้เหมาะสม

2. ในขณะที่ผู้เรียนทำการทดสอบทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางและแรงจูงใจในการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลาง ผู้เรียนบางคนมีทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางและมีแรงจูงใจในการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากต้องใช้เวลาในการเตรียมตัว ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรกำหนดสถานการณ์ในการพูดให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มีความพร้อมและกล้าแสดงออกในการพูดมากยิ่งขึ้น

3. ผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางและมีความเชื่อมั่นในตนเองในการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติของเดวิส มีพัฒนาการในทักษะการออกเสียงพยัญชนะต้นสัทอักษรภาษาจีนกลางที่มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ส่งผลการเรียนรู้ภาษาจีนที่ดีขึ้น ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้มีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- [1] Cao Wen.Chinese Phonetic Course. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.2002.
- [2] Cui Xi Liang.Postgraduate Series of Teaching Chinese as a Second Language/International Chinese Education. Beijing : Beijing Language and Culture University Press.2016
- [3] Ding Congming.A Course for Mandarin Chinese Pronunciation.Peking:Peking University Press.2021.
- [4] Davies, I.K. The Management of Learning. London: McGraw - Hill.1971.
- [5] รุ่งโรจน์ ดันประดิษฐ์และคณะ. การพัฒนาทักษะการพูดสุนทรพจน์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม จังหวัดเชียงราย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 2560: 10(2): 11-20.
- [6] ลลิตา ทองรัตน์. การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2563.
- [7] วรางคณา เวชกุล. การพัฒนาทักษะปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2559.
- [8] ศิริณา โพธิ์ทอง. ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวทางการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่องการสะกดคำกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2562.
- [9] กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง และคณะ. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กรณีศึกษากลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาจีน โรงเรียนหัวหินวิทยาคม. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ (มสป.) 2562; 21(2): 10-26.